

Uzasadnienie

W dniu 6 marca 2015 r. Skarżący wniósł skargę na Marszałka Województwa Zachodniopomorskiego zakresie „paraliżu komunikacyjnego na odcinku Łobez – Stargard Szczeciński w dniu 6 kwietnia br.”.

Komisja Rewizyjna zajmowała się skargą na posiedzeniach w dniu 23.03.2015 r. oraz w dniu 13.04.2014 r. Po analizie dokumentacji zebranej w sprawie oraz wyjaśnieniach Dyrektora Wydziału Infrastruktury i Transportu Urzędu Marszałkowskiego Województwa Zachodniopomorskiego, Komisja ustaliła co następuje

Skarżący pierwszą skargę na Marszałka Województwa Zachodniopomorskiego, dotyczącą regionalnych kolejowych połączeń pasażerskich oferowanych mieszkańcom Łobza, złożył w 2011 r. i uzyskał na nią wyczerpującą odpowiedź. Skarżący regularnie przesyła kolejne skargi na Marszałka Województwa Zachodniopomorskiego i urzędników Urzędu Marszałkowskiego.

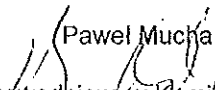
W kolejnych pismach Skarżący powiela swą tezę powtarzając w istocie te same, najczęściej bardzo ogólnie sformułowane zarzuty, nie wnosząc do sprawy nowych elementów. Na każde z pism Skarżący otrzymywał stosowne wyjaśnienia, w których szczegółowo opisano zasady i możliwości Województwa w zakresie organizacji kolejowych przewozów pasażerskich. Niestety Skarżący nie przyjmuje do wiadomości, że zadaniem Województwa jest zaspokojenie rzeczywistych potrzeb przewozowych mieszkańców, a nie uruchomienie jak największej ilości pociągów bez względu na koszty ich dofinansowania z budżetu Województwa. Skarżący nie przytacza żadnych obiektywnych faktów na potwierdzenie występowania zgłaszanych przez siebie potrzeb przewozowych, uzasadniających uruchomienie dodatkowych pociągów.

Zważywszy na obserwowane w latach ubiegłych znikome zapotrzebowanie na świąteczne przewozy, wprowadzenie krytykowanych w skardze zmian rozkładu było posunięciem w pełni uzasadnionym, gospodarnym i leżącym w interesie społecznym. Sugestie Skarżącego należy uznać za bezzasadne, gdyż dofinansowywanie pociągów o śladowej frekwencji podróżnych byłoby działaniem nieracjonalnym, wręcz szkodliwym dla budżetu Województwa i niekorzystnym dla mieszkańców w interesie których jest celowe wydatkowanie środków finansowych na wykonywanie przewozów w czasie i miejscu odpowiadającym ich rzeczywistym potrzebom.

Ponowna skarga Skarżącego z dnia 6 marca 2015 r. na działania Marszałka Województwa Zachodniopomorskiego nie wnosi do sprawy żadnych nowych wątków i zawiera jedynie powtórzenie subiektywnej, nie popartej merytorycznie oceny autora, opartej na niewyszukanej argumentacji „ad

personam". Ponadto Komisja Rewizyjna wyraża dezaprobatę dla stylu, wyrażań i sformułowań użytych w skardze przez Skarżącego.

Biorąc pod uwagę powyższe skargę Skarżącego z dnia 6 marca 2015r. na Marszałka Województwa Zachodniopomorskiego, na podstawie art. 229 pkt 5 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267 ze zm.), należy uznać za bezzasadną

(Paweł Mucha)
Przewodniczący Komisji Rewizyjnej
Sejmiku Województwa Zachodniopomorskiego

Pouczenie:

Zgodnie z treścią art. 239 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013, poz. 267 ze zm.) w przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez powiadamiania skarżącego.